

— L'ENTREVISTA | Cristina París

Biel Senabre

“Quan una llengua té prestigi, crea més adeptes i és més fàcil que enganxi la gent”

El català sempre és actualitzat. Quin és el seu estat de salut?

Difícil de contestar. Joan Solà, l'any 2009 ja parlava de la mala salut del català i ho centrava en tres àmbits: el jurídic-polític, el social i el filològic. Veient la realitat actual es pot dir que hi ha una visió pessimista, per tots els problemes que té, i una de més optimista.

Quina és la visió optimista?

Hem de ser conscients de la realitat, no mirar cap a un altre cantó i valorar els punts forts, que també en té.

Com ara...

Una bona notícia, per exemple, és el fet que es pugui utilitzar el català al Congrés dels Diputats.

Per què és positiu?

És una manera de reflectir el multilingüisme que hi ha a l'Estat, dona prestigi a la llengua i visibilitat, i demostra que no hi ha llengües de primera ni de segona, sinó que es poden utilitzar en el lloc de representació de la voluntat popular.

I parlar en català al Parlament Europeu.

Això potser costarà més, però seria important des del punt de vista simbòlic i de prestigi de la llengua, que és una de les coses que ens falten ara. Quan una llengua té prestigi, crea més adeptes, és més fàcil que enganxi la gent, fa que la vegi amb més interès i que no és una llengua de segona que es parla quatre

Fa 34 anys que treballa al Consorci Per a la Normalització Lingüística (CPNL) a Vilafranca i en tot aquest temps n'ha vist de tots colors. Però tot i que per a molts, actualment, el color que agafa el català és ben negre, Biel Senabre hi veu matisos que obren una escletxa a l'esperança. Entre el pessimisme i l'optimisme hi ha un terme mig. No pot ser d'altra manera, treballant on treballa: el Consorci vetlla per fomentar el coneixement del català amb especial èmfasi en el seu ús social. Diu que cal no perdre de vista la realitat, que és la que és, però al mateix temps parla de bones notícies com ara la presència del català al Congrés i, potser, a Europa. Del que es tracta és que el català es parli. La correcció la deixa per al professorat, periodistes i polítics.

vegades i prou. És una manera de donar una visió d'igualtat del català amb les altres llengües.

El principal enemic del català són els catalanoparlants?

Enemic es una paraula molt forta! Un dels missatges que donem al Consorci és que els primers que han d'utilitzar el català són els mateixos catalanoparlants, no passar al castellà a les primeres de canvi. D'aquesta manera s'ajuda la persona que no parla català a aprendre'l i li demostres que és útil.

En aquest sentit, la feina del Consorci és molt important.

Que un nouvingut s'apunti a un curs de català no és suficient si després veu que no hi ha presència de la llengua al carrer. Ha de veure que val la pena l'esforç que fa d'aprendre'l.

Quin és l'usuari principal?

Les persones que volen fer cursos dels nivells inicials, que ni entenen ni parlen català. El que volem és que els alumnes no vinguin aquí a aprendre gramàtica i prou, volem que aprenguin català i que el que aprenen els serveixi al carrer.

El Voluntariat per la Llengua és molt útil en aquest sentit.

És un dels programes dels quals estem més satisfets al Consorci. Enguany es compleixen 20 anys de parelles lingüístiques. És una eina molt útil perquè permet adquirir més fluïdesa i també facilita la integració del nouvingut.

La situació del català a les aules també preocupa.

Cal crear consciència entre el professorat perquè tingui clar que cal mantenir el català com a llengua vehicular en els centres educatius. El català, però, es veu com una llengua acadèmica i quan se surt al pati o al carrer es fa servir el castellà. No és fàcil revertir aquesta situació. Per fer-ho s'ha d'actuar des de l'escola però també des del sector de l'oci juvenil i les xarxes socials i fer més atractiu el català als joves.

No només està difícil a l'ensenyament. La justícia, la sanitat...

Precisament en la sanitat, el Consorci Sanitari Alt Penedès-Garraf ens va venir a buscar per analitzar la situació de l'atenció al públic. Hem fet formació amb els treballadors perquè sàpiguen la importància de fer servir el català amb els pacients o que almenys l'entenguin. Totes aquestes actuacions que fem a l'educació, la sanitat, el comerç, són petites gotes, però és la feina que ens pertoca i ens permet veure el futur amb una mica més d'optimisme i esperança.

En resum, quin és el futur del català?

Això és molt difícil de contestar. La nostra feina és fomentar l'ús del català i potenciar-lo entre les persones que arriben a Catalunya, però és que els darrers anys ha arribat un milió de persones; això s'ha d'anar paint a poc a poc.